

Adfærd: Frøerne er dagaktive. Er terrariet tæt beplantet og udstyret med gemmesteder, ser man typisk mere til sine frøer, end hvis man indretter et goldt terrarium. Det er dog svært at få dem at se, dels er frøerne bittesmå, og dels er mange arter relativt sky, så de gemmer sig, når man kommer hen til terrariet. Frøerne har et kald, der varierer fra summen til fløjt og trillen. Farvefrøer har ikke egentlig amplexus, altså at hannen omklammer hunnen under parring og æglægning. Ser man frøer i noget, der minder om amplexus, er det typisk to frøer af det samme køn, der udkæmper revirkampe. Hannen kalder på hunnen, som følger ham rundt i terrariet, mens hun nusser og skubber ham hen til et passende æglægningssted. Der lægges typisk 1-6 æg ad gangen, som klækker efter 10-14 dage. Hannen transporterer haletudserne til vandbeholderen. Flere af arterne kan fodre haletudserne med sterile foderæg, men haletudserne kan sagtens opfostres på haletudsefoder, tørfoder til akvariefisk, regnormebidder m.m.

Lovgivning: Afhængig af art og lokalitet er frøerne almindeligt forekommende til sjældne og truede i naturen på grund af ødelæggelse af deres naturlige levesteder. De står på CITES II listen og på EF-bilag B. Man skal have enten en skriftlig opdrætserklæring eller en kopi af importpapirerne med ved køb og salg.

Frøgruppen
www.nhf.dk/dartfrog

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr. Disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning. Ver. 1 2008/9 Flemming Andersen.

Pasningsvejledning for små farvefrøer

Foto: Rune Midtgaard.

Videnskabeligt navn: Små, hovedsageligt klatrende arter af dendrobatider kendt som *Ranitomeya* eller *ventrimaculata*-komplekset, som pt. omfatter følgende arter:

<i>Ranitomeya benedicta</i>	<i>Ranitomeya rubrocephala</i>
<i>Ranitomeya biolat</i>	<i>Ranitomeya sirensis</i>
<i>Ranitomeya duellmani</i>	<i>Ranitomeya summersi</i>
<i>Ranitomeya fantastica</i>	<i>Ranitomeya uakarii</i>
<i>Ranitomeya flavovittata</i>	<i>Ranitomeya vanzolinii</i>
<i>Ranitomeya imitator</i>	<i>Ranitomeya variabilis</i>
<i>Ranitomeya lamasi</i>	<i>Ranitomeya ventrimaculata</i>
<i>Ranitomeya reticulate</i>	

Dansk navn: *Ventrimaculata*-komplekset eller Thumbnails.

Udbredelse i naturen: I Sydamerikansk regnskov øst for Andesbjergene primært i Peru og Ecuador.

Udseende: Det er små arter typisk omkring 15-22 mm lange. De har variable farver og mønstre. Typisk har de en sort grundfarve med sorte, gule, grønne, røde, gule eller blå markeringer og striber. Hunnerne er som regel større og kraftigere end hannerne, men generelt er kønsbestemmelse af "Thumbnails" meget svær.

Biologi: Frøerne i den tropiske lavlandsregnskov i Amazonas, Sydamerika. Der er udviklet mange unikke lokale former med forskellige farver og størrelser. Nogle så unikke, at det stadig diskuteres, hvorvidt de er underarter eller selvstændige arter.

Hold i terrarium: Frøerne holdes parvis eller i trioler af 1 han og 2 hunner i standardterrarium på fx 40x40x40. Starter man med ungdyr, er det sikreste at starte med mindst 4 dyr for at sikre at begge køn er repræsenteret. Terrarierne indrettes som en lysning i en tropisk regnskov med fx et bundlag af pinjebark, lavasten eller xaxim og ovenpå dette et lag visne blade. Dertil grove grene at klatre på og forskellige planter såsom javamos, slyngplanter og bromelier. Fokus er her på klatremuligheder. Terrariet overbruses dagligt, morgen og aften bør luftfugtigheden være tæt på 100 %, ved middagstid 70-75 %. Der belyses 12-14 timer dagligt med lysstofrør eller energisparepærer. Frøerne tilbydes filmbøtter til æglægningssteder og vandreservoirs til haletudser. Dagtemperaturen skal ligge på 25-28°C, og om natten må temperaturen gerne falde til almindelig stuetemperatur. Terrariet må ikke anbringes i direkte sollys, idet der så opstår risiko for overophedning, der kan være dødelig for dyrene.

Foder: Bananfluer, springhaler, tropiske hvide bænkebidere, nyklækkede fårekylinger, mælkeurttæger og vildt foder af passende størrelse såsom bladlus er velegnet foder. Man skal være opmærksom på, at de ofte er sky og derfor svære at fodre. De har brug for en konstant forsyning af ganske småt foder. Danske myrer kan ikke bruges til foder.

Både voksne og unger skal fodres dagligt. Fodret overdrysses med et egnet vitaminpulver. Det er vigtigt at give præcis så meget foder, at der er spist op, inden der skal fodres igen.

Hold med andre dyr: Bør ideelt set holdes som eneste art og kun en variant i terrariet. Hvis de holdes med andre *Ranitomeya*-arter, er der risiko for krydsninger hvilket er uønsket.

Levealder: De bliver op til 5-6 år i fangenskab afhængigt af arten.

Giftighed: Vildtfangne dyr udskiller i deres hudsekret små mængder af giftige stoffer. Giftigheden er typisk ringe, og frøerne bliver da også spist af rovdyr i naturen. Farvefrøer får deres hudgifte fra giftige insekter i naturen såsom små tropiske myrer og tusindben. Dyr, der er opdrættet i fangenskab, er kun svagt giftige, fordi de ikke får giftige foderdyr at spise. Af hensyn til frøerne bør man dog ikke håndtere dem med hænderne. Hvis de skal indfanges eller undersøges, er det bedst at bruge en gennemsigtig bøtte. Når man har arbejdet i terrariet, skal man naturligvis vaske hænder.

Sygdomstegn: Frøens hud skal være hel, uden sår eller områder, der ser røde og irriterede ud. Man skal specielt være opmærksom på området omkring gattet og på indersiden af bagbenene. Der må heller ikke forekomme hudområder, der virker vattede eller svampede, hvilket til tider ses på dyr, der har slået sig og efterfølgende fået infektioner i såret. Selvom de er små må de ikke virke magre, men skal have en tydelig rund mave. Raske dyr vil ofte gemme sig. Sygdomstegn kan være hyppige hamskifter, ballonagtig krop, passivitet/hyperaktivitet, appetitløshed, mat og tør hud. Hvis dyret ikke trives, skal man søge kvalificeret hjælp hurtigt og isolere det syge dyr fra andre frøer.